

ข่าวเด่นประจำสัปดาห์จากกรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม

รวบรวมโดยสำนักงานส่งเสริมการค้าในต่างประเทศ ณ กรุงฮานอย

03 มกราคม 2568

คาดการณ์ว่ามูลค่าส่งออกเครื่องหนังและกระเป๋าของเวียดนามจะ

มีแนวโน้มสูงถึง 27,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯในปี 2567

นางสาว ฟาน ถิ ธัญ ชวน รองประธานและเลขานุการของสมาคมเครื่องหนัง รองเท้า และ กระเป๋าถือ แห่งประเทศเวียดนาม (Vietnam Leather, Footwear and Handbag Association: LEFASO) ให้ความเห็นว่า อุตสาหกรรมเครื่องหนัง รองเท้าและกระเป๋าในเวียดนามได้ใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรี (Free Trade Area: FTA) ที่รัฐบาลเวียดนามได้ลงนามกับประเทศและภูมิภาคต่างๆ ทั่วโลกเพื่อเสริมสร้างโอกาสและมูลค่าการ

ส่งออก โดยในปี 2567 คาดว่ามูลค่าส่งออกรองเท้าและกระเป๋าของเวียดนาม จะบรรลุถึง 27,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นร้อยละ 12.5 หรือเท่ากับประมาณ 3,000 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯเมื่อเทียบกับปี 2566

ปัจจุบัน อุตสาหกรรมการผลิตเครื่องหนัง รองเท้าและกระเป๋าของเวียดนามเป็นอันดับที่ 3 ของโลก (รองจากจีนและอินเดีย) และการส่งออกรองเท้าเป็นอันดับที่ 2 โดยสินค้าเครื่องหนัง รองเท้าและกระเป๋าของเวียดนามส่งออกไปยัง 3 ภูมิภาคใหญ่ของโลกเป็นหลัก คิดเป็นร้อยละ 97.3 ของมูลค่าการส่งออกเครื่องหนัง รองเท้าและกระเป๋าทั้งหมด ได้แก่ อเมริกาเหนือที่มีสัดส่วนสูงที่สุด (รองเท้าร้อยละ 41.4 และ กระเป๋าร้อยละ 47) รองลงมาคือสหภาพยุโรป (รองเท้าร้อยละ 29.5 และ กระเป๋าร้อยละ 25.4) ส่วนเอเชียคิดเป็นร้อยละ 22.2 สำหรับรองเท้า และ ร้อยละ 24.5 สำหรับกระเป๋า ตลาดที่สำคัญ ได้แก่ สหรัฐอเมริกา, จีน, ญี่ปุ่น, เบลเยียม, เนเธอร์แลนด์, เยอรมนี, สหราชอาณาจักร, เกาหลีใต้, แคนาดา, ฝรั่งเศส, สเปน, อิตาลี, ออสเตรเลีย, เม็กซิโก, สหรัฐอาหรับเอมิเรตส์ และไต้หวัน

ความท้าทายที่ใหญ่ที่สุดในขณะนี้สำหรับอุตสาหกรรมเครื่องหนัง รองเท้าและกระเป๋าของเวียดนามคือการตอบสนองต่อกฎระเบียบและมาตรฐานใหม่ๆ ที่หลายประเทศผู้นำเข้าเครื่องหนัง รองเท้าและกระเป๋าหลักกำหนดขึ้น เช่น ความยั่งยืนในการผลิตและข้อกำหนดเกี่ยวกับความรับผิดชอบต่อสังคม ตัวอย่างเช่น ตั้งแต่ไตรมาสที่ 2 ปี 2567 สหภาพยุโรปได้กำหนด การออกแบบที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีความยั่งยืน หรือการบริหารจัดการที่มีความโปร่งใสในการผลิตและการตรวจสอบที่มาของวัตถุดิบ ดังนั้นหากมีการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ จะต้องสามารถตรวจสอบตั้งแต่ที่มาของวัตถุดิบจนถึงแต่ละขั้นตอนในการผลิตได้

ผู้เชี่ยวชาญคาดว่า การส่งออกเครื่องหนังรองเท้าและกระเป๋าของเวียดนามได้ฟื้นตัวอย่างแข็งแกร่งจากปลายปี 2566 เมื่อบางบริษัทขนาดใหญ่ได้ทำข้อตกลงซื้อขายระยะยาวไปถึงกลางปี 2568 ดังนั้น การพัฒนาและสนับสนุนภาคการผลิตในประเทศโดยเฉพาะวัตถุดิบจึงเป็นสิ่งสำคัญมาก และ LEFASO ได้เสนอให้มีการจัดตั้งเขตอุตสาหกรรมที่ผลิตวัตถุดิบเฉพาะสำหรับอุตสาหกรรมเครื่องหนัง รองเท้าและกระเป๋าในเวียดนาม โดยมุ่งเน้นการผลิตเครื่องหนัง ผ้าเทคนิคสูง, อุปกรณ์ทำแม่พิมพ์, พื้นรองเท้า เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ภาคการผลิตรวมถึงการให้ความสำคัญกับสิ่งแวดล้อมด้วย

ข้อคิดเห็น สคต

ตามรายงานสถิติการส่งออกจากกรมศุลกากรเวียดนาม อุตสาหกรรมเครื่องหนัง รองเท้าและกระเป๋าของเวียดนาม ในช่วง 11 เดือนแรกของปี 2567 มูลค่าการส่งออกอยู่ที่ 24,591 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ เพิ่มขึ้นประมาณร้อยละ 12.8 เมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี 2566 ด้วยอัตราการเติบโตเฉลี่ยต่อปีมากกว่าร้อยละ 10 และมีแนวโน้มที่จะเติบโตต่อเนื่อง โดยภาพรวมแล้ว สินค้ารองเท้าและกระเป๋าของเวียดนามมุ่งเน้นตลาดเป้าหมายระดับทั่วไป มีคุณภาพดีและสามารถตอบสนองต่อข้อกำหนดบางประการของประเทศหรือภูมิภาคผู้นำเข้าต่างๆ เช่น สหรัฐอเมริกาและ สหภาพยุโรป อย่างไรก็ตาม เมื่อเศรษฐกิจสีเขียวและความยั่งยืนในด้านสังคมและสิ่งแวดล้อมเป็นแนวโน้มที่ทั่วโลก จึงทำให้ประเทศและภูมิภาคต่างๆ มีข้อกำหนดที่เข้มงวดขึ้นมา รวมถึงใบรับรองคุณภาพและการปกป้องสิ่งแวดล้อมสำหรับสินค้าส่งออกของเวียดนามแต่ละชิ้น

ตามข้อมูลจากกระทรวงอุตสาหกรรมและการค้า (Ministry of Industry and Trade: MOIT) ของเวียดนาม ความท้าทายใหญ่ที่สุดสำหรับอุตสาหกรรมรองเท้าและกระเป๋าของเวียดนามคือความสามารถในการตอบสนองข้อกำหนดแหล่งที่มาของวัตถุดิบ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ได้ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับความรับผิดชอบทางสังคม เช่น สภาพการทำงานของแรงงาน การจัดการของเสียที่ปล่อยออกสู่สิ่งแวดล้อม ข้อบังคับในการที่ต้องมีเครดิตคาร์บอนต่างๆ ความท้าทายที่สองคือความยั่งยืนในการรักษาการเติบโตของมูลค่าการผลิตและการส่งออกของอุตสาหกรรมรองเท้าและกระเป๋าของเวียดนาม เนื่องจากมูลค่าการส่งออกในปัจจุบันยังคงพึ่งพาบริษัทที่มีการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ (Foreign Direct Investment: FDI) ถึงร้อยละ 80 ของมูลค่าการส่งออกทั้งหมด และวัตถุดิบในการผลิตยังต้องนำเข้าจากต่างประเทศถึง 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯในแต่ละปี ซึ่งทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น และมีผลกระทบต่อระยะเวลาการผลิตและการจัดส่ง นอกจากนี้ สัดส่วนของวัตถุดิบที่ผลิตในประเทศต่อหนึ่งผลิตภัณฑ์ยังคงอยู่ที่ประมาณร้อยละ 40-45 ซึ่งทำให้ผลิตภัณฑ์ไม่สามารถได้รับการลดภาษีจากข้อตกลงการค้าเสรีอียู-เวียดนาม (European-Vietnam Free Trade Agreement: EVFTA) เพราะไม่ผ่านข้อกำหนดเกี่ยวกับแหล่งที่มาของวัตถุดิบ

ดังนั้น ตามกฤษฎีกาหมายเลข 111/2015/ND-CP ของรัฐบาลเวียดนาม อุตสาหกรรมรองเท้าและกระเป๋าจำเป็นต้องเร่งส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงด้านดิจิทัล ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจหมุนเวียน และพัฒนาวัตถุดิบในประเทศเพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายการจัดหาวัตถุดิบ โดยขยายการผลิต นวัตกรรมเทคโนโลยี และการเข้าร่วมในห่วงโซ่อุปทานกับจากต่างประเทศที่มาลงทุนในเวียดนาม ซึ่งสำหรับผู้ประกอบการไทยที่มีศักยภาพและทรัพยากร การเปลี่ยนแปลงดิจิทัลและการพัฒนาเศรษฐกิจหมุนเวียนในเวียดนามถือเป็นโอกาสในการขยายธุรกิจไปยังตลาดใหม่ที่มีศักยภาพสูง เพราะอุตสาหกรรมเครื่องหนัง รองเท้าและกระเป๋าของไทยเข้าถึงตลาดได้ทุกระดับ โดยเฉพาะตลาดเป้าหมายระดับปานกลางและระดับสูง ทำให้มูลค่าส่งออกสินค้าเครื่องหนัง รองเท้าและกระเป๋าของไทยมีแนวโน้มเติบโตอย่างต่อเนื่องในหลายปีที่ผ่านมา ในเมื่อสินค้ารองเท้าและกระเป๋าของเวียดนามทำได้แค่ตลาดระดับทั่วไป มีคุณภาพดีและสามารถตอบสนองต่อข้อกำหนดบางประการของประเทศหรือภูมิภาคผู้นำเข้าต่างๆ ซึ่งจะเป็นช่องทางไม่ว่าจะเป็นการส่งออกสินค้าเครื่องหนัง รองเท้าและกระเป๋าของไทย แต่ยังเป็นช่องทางในการขายชิ้นส่วนวัตถุดิบเพื่อสนับสนุนอุตสาหกรรมการผลิต หรือ การ

ถ่ายทอดเทคโนโลยี การซื้อขายเครดิตคาร์บอน อย่างไรก็ตามผู้ประกอบการไทยควรต้องเข้าใจกฎระเบียบและศึกษาการทำตลาดในเวียดนามอย่างละเอียดเพื่อผลประโยชน์และประสิทธิภาพสูงสุด

Disclaimer: ข้อมูลต่าง ๆ ที่ปรากฏเป็นข้อมูลที่ได้จากแหล่งข้อมูลที่หลากหลาย และการเผยแพร่ข้อมูลเป็นไปเพื่อวัตถุประสงค์ในการให้ข้อมูลแก่ผู้สนใจเท่านั้นโดยสำนักงานส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ณ กรุงเทพมหานครจะไม่รับผิดชอบในความเสียหายใด ๆ ที่อาจเกิดขึ้นจากการที่มีบุคคลนำข้อมูลนี้ไปใช้ไม่ว่าในทางใด- สคต.กรุงเทพฯ